

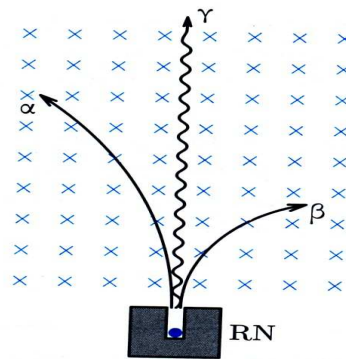
Téma : Přírozená radioaktivita

DÚ : ---

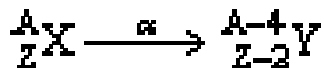
Becquerel v roce 1896 zjistil, že některé prvky vyzařují záření.

Povaha tohoto záření je závislá na daném prvku, nezáleží tedy na teplotě, chemické vazbě, elektrickém a nebo magnetickém poli. Navíc vlivem tohoto záření prvky mění svojí chemickou podstatu. Z těchto poznatků vyplývá, že toto záření **musí vznikat v jádře atomu. Mluvíme o přirozené radioaktivitě , jedná se o druh záření, tedy o přenos energie.**

Při zkoumání o druhu záření lze najít odlišnosti v magnetickém poli. **Podle odchytky tedy vidíme tři druhy záření.**

Záření α - částice α , jádra helia s nukleonovým číslem $A = 4$ a protonovým číslem $Z = 2$. To znamená, že nesou dva kladné elementární náboje. Rychlost pohybu částic je 5 – 7,5% rychlosti světla (tedy cca $2 \cdot 10^7 \frac{m}{s}$). Pohlcováno např. listem papíru.

Záření β - u přirozených radioaktivních prvků je složeno ze záporných elektronů, přesněji jej tedy označujeme β^- . Rychlost elektronů, které tvoří toto záření je až 99% rychlosti světla, ale elektrony nemají pro tentýž radionuklid stejnou rychlost, ale všechny možné rychlosti v daném rozmezí. Pohlcováno např. tenkým hliníkovým plechem.

Záření γ - elektromagnetické záření, které je tvořeno fotony s větší energií , než má např. rentgenové záření. Z toho důvodu má toto záření velkou pronikavost. Lze oslabit např. silnou vrstvou olova.